

Třetí semifinále Notování – 1. října 2020

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 04 Říjen 2020 22:18

Hned první říjnový čtvrtek se v sále Music City konalo poslední, z května odložené semifinále soutěže **Notování**. Někteří interpreti si tak v semifinále zahráli (ve stejném ročníku) až po roce. Diváci v rouškách, účinkující bez (jak předepsáno) a konec ve 22,00, tedy bez hosta. Rovněž výsledky byly vyhlášeny na webu a FB Notování až v noci, takže se koukněte [tam](#)

A co jsme slyšeli:

Otevírala skupina
Sada na opravu duší

. Název vtipný a dvojnásobný, ovšem to bylo tak vše, co bylo zajímavé. Napadaly mě variace názvu Mrtvá sada na opravu mrtvých duší a podobně. Zahráli pomalý, trochu mdlý folk, inspirovaný osmdesátkami, bez velkého nápadu. Chybí jim autor, muzikantsky jsou zruční. Upoutala skladba

Stařec a moře

jako ukázkový textový nonsens, navíc nekonečně dlouhý.

Jako další vystoupila **Marie Sommerová** a deprese v sále se prohloubila. Roztomilým zašišlaným „š“ ještě zvýraznila morbidnost skladby *čít na rozloučenou*

Val

– pořád jsem čekal na nějaké vtipné rozuzlení – a nic. Zpěvačka hlas ovládá, ale neumí s ním pracovat. Oživení přišlo až na závěr – mírně satirická a svižná skladba *Já a moje břicho*

Třetím účinkujícím byla kapela **meziNáma**. Začali dobře – výborným reggae *Připojen*, ale pak spadl řemen. Naskočil zase až na konci skladbou *Zvířátka*

. Chtělo by to krátkit instrumentální exhibice ve skladbách.

Triomat jsou vlastně ex-Choroši a nezklamali. Rozjasnili ponurou náladu večera vtipnými a melodicky jednoduše vystavěnými písněmi, navíc s úspornými stopážemi – co chtěli říct, to řekli a zbytečně to neopakovali. Pro mě jednoznačně jedničky večera, ale chápu, že pro někoho mohou být až moc jednoduší.

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 04 Říjen 2020 22:18

Martin Čarný III. neměl svůj den, neustále ladil, několikrát začínal. Má pěkný, sytý a znělý hlas a trochu toho zneužívá – utáhl by sál i bez mikrofonu. Působil jako rozervaný romantik, což se snese jako jedna z poloh, ale ne jako poloha univerzální. Opět jedna píseň, která zářila – *Cesta anarchistického dobytka za štěstím*

Večer uzavírala skupina **Manon** a byl to druhý zlatý hřeb večera. Zvuk, který dostali ze dvou kytar a bicích byl ohromný, plný a všepohlcující. Pompézní folk, řekl bych – s odkazem na pompézní rock osmdesátých let. Místy byli mírně psychedelictí, ale to bylo jen mírné podbarvení celkové mystické nálady písní. Přesto, že časem nešetřili, nenudili.

No, čekal bych, že v semifinále budou samé takové skupiny jako Triomat a Manon. A uvidíme, kdy bude finále.

<https://www.notovani.cz/>

<https://www.facebook.com/groups/130783622398/>